כת אחת עשרה זהב מלאה קטרת שעורה
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אלים חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עינן

ואת חנכת המזבח ביום המשח
אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף אחת
שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות
זהב שתים עשרה שלשים ומאה משקלה
הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל
כסף הכלים אלפים וארבע מאות שקל בשקל
הקדש כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת
עשרה עשרה הכף מלא בשקל הקדש כל זהב
הכפות עשרים ומאה כל הבקר לעלה שנים
עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני
שנה שנים עשר ומנחתם כל משחי עזים
שנים עשר לחטאת וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתרים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת
המזבח אחרי המשח אתו ובבא משה אל
אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מעל
מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו

ויבא אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות
אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

בהעלתך

בהדליקם לשון עלייה. שעריך להדליק
עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד
דרשו רבותינו מכאן שמעלה היתה
לעב המערה שעליה סמך עומד ומעיב
על מול עב המערה. ר' האומרים שאינן
בקנים אלא כמין המערה. ואומרו שבע
הנרות. שעל שבעת הקנים. שלשה
מזרחיים בפנים ומול האמצע
הפתילות שבהן וכן שלשה מערביים אשר

ומיכא חדא מתקלה עשר סלעין
הוא דהדהב מליא קטרת בסמיא
תרי חדרי תורי דכר חד אמר פר
שתיה לעלתא עגיר פרעין חד
לחטתא ולנכסת קדשיא תורי תרין
דסרי חמשה דין חמשה אמרין בני
שנא חמשה דין קרבנא דאחיר עבן
עין: הא חנוכת מדבחא ביומי
דרבוי יתיה מן דברבי ישראל מגסי
כספא תרתא עשרי מזרקי כספא
תרי עשר בזיכי דדהבא תרתא עשר
עשרין: מאה ותלתין סלעין הוי
מתקלה דמגיסתא חדא דכספא
ושבעין דמזרקא חד כל כספא מנא
תרין אלפין וארבעמאה כסלעי קדש
קדשא: מני דדהבא תרתא עשרי
מלין קטרת בסמיא מתקל עשר
סלעין הוי מתקלה דבזיכא בסלעי
קדשא כל דהב בזיכיא מאה ועשרין
ועשרין: פר תורי לעלתא תרי
עשר תורין דכרין תרי עשר אמרין
בני שנה עגרי עשר מנחתהון
ומנחתי בר עזי תרי עשר לחטתא:
וכל תורי לנכסת קדשיא עשר
עשרין וארבעה תורין דכרין שתין
תרי שתין אמרין בני שנא שתין
דא חנכת מדבחא בתר דרבי
דרבוי יתיה: וכד עאל משה
למשכן זמנא למללא עמיה ושמע
יתה קלא דמתמלל עמיה מעלוי
כפרתא די על ארונא דסהדותא
מבין תרין דיוקנין ומתמלל
עמיה:
ובמעלך: מלל עם אהרן ותימר
ליה במעלך יתך ית
מנרתא למנהר אנפי מנרתא
יהון מנהרין שבעה בוצינין:

בהעלתך

על שם שהלהב
עולה קונה מעב

לבין עינין ומשה שומע מאילין
ומדברי אלין ומעט אתאין מן
הדברות: וישמע הקול יכול קולעוך
תל לו' את הקול הוא הקול שעשה
בו בסיני וכשהגיע היה מגיע לסתם
היה עמיק ולא היה יוצא חוץ לאהל:

חסלת נשא

הין: וכבר משה ז"ל שנ' סתם המס
הסחישין זה אחת זה שלישי ב"ר
ומכריע בם הם כת אחד או ודבר
אלין מאהל מועד והוא חוץ לפרסת
וכת אחר או והסתם אוכל ושל הסר
כי זה והסיע בנסים משה כמאל
אהל מועד ושם שומע את הקול הבא
מעל הסתם ובן שנ' הסלמים הקול
ויבא משה אל בן הסלמים ומשה
ויבא לאהל מועד: מדבר מעומד
ומדבר: כבודו של מעלה ומדבר בן
ודברי בין